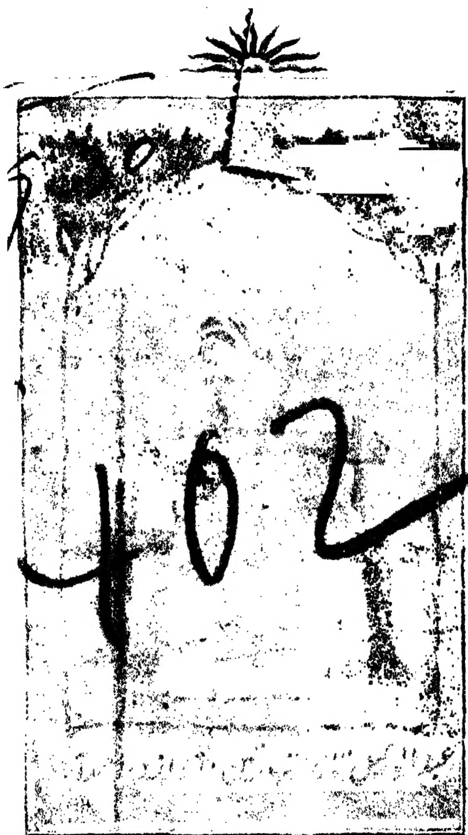
કુંવારી નામા

પ્રકાશક—અબ્દુલ વકીલ

માલીક—વકીલ બુક ડીપો.

તીન દરવાજા, અહેમદાબાદ

૭૮૬

કુંવારી નામા.

હયા વ શર્મ કે પરદે કો દીલપર સે ઉઠાઉંગી,
કહાં તક ઈસ કુંવારે દીલકો મંય આપને જલાઉંગી;
કહાં તક નામને અસ્મત કો ધબ્બેસે બચાઉંગી,
મંય અબ અમ્મા કી ઉંધી અકલપર ઝાડુ ફીરાઉંગી.
ખુલા લાઓ જરા અબ્બા કો સલ્વાતેં સુનાઉંગી,
કટેગી નાક જીસમેં અબ વહી કરકે દીખાઉંગી. ૧

જવાની ફુટ પડી હય દીન બદીન જોબન નીખરતે હંય,
બીઠાકર ઘરમેં મેરી હસરતોં કા ખુન કરતે હંય,
કહીં નીસ્બત હી કરતે હંય ન શાદી મેરી કરતે હંય,
દીલે પુર હસરતો અરમાન કે યુહી દીન ગુજારતે હંય,
ખુલા લાઓ ઝરા અબ્બા કો સલ્વાતેં સુનાઉંગી,
કટેગી નાક જીસમેં અબ વહી કરકે દીખાઉંગી. ૨

પહેલી બાર જીલ્દ ૨૦૦૦ સને ૧૯૩૦

પબ્લીશર

અબ્દુલ વકીલ અબ્દુલ જલીલખાં

માલીક—વકીલ બુકડીપો

તીન દરવાજા અહમદાબાદ.

દીન પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં નિઝામુદ્દીન નસીરૂદ્દીન કુરેશીએ

છાપ્યું. પાનકોર નાકા—અમદાવાદ.

કીંમત દો આના.

કીયા કી જબ મંય દીલ પર કે અય નાદાન જો હો સોહો,
ન બાત એક ભી કોઇ અબ્બા કે મરજી કે મુખાલીફ હો,
ખફા હોતે થે વોહ ખામોશ હો જાતીથી મંય રો રો,
સહા કરતીથી મય સદમેં ન દેતીથી જવાબ ઉનકો,
બુલા લાઓ ઝરા અબ્બા કો સલ્વાતેં સુનાઉંગી,
કટેગી નાક જીસમેં અબ વહી કર કે દીખાઉંગી. ૩
ઉમંગે નવજવાની સેંકડો રસ્તે દીખાતી હય,
મગર શરમો હયા ઉમ્મીદ શાદી કી દીલાતી હય.
શબે હીજ્ર ઉનકી સુરત દેખકર કબ નીંદ આતી હય,
મેરી ભડકી હુઇ આતીશ મેરે દીલ કો જલાતી હય.
બુલા લાઓ ઝરા અબ્બા કો સલ્વાતેં સુનાઉંગી,
કટેગી નાક જીસમેં અબ વહી કર કે દીખાઉંગી. ૪
અગર બાગે તમન્ના મેં નસીમે વસ્લ ચલ જાએ,
તો ખીલકર ગુન્ચએ ઉમ્મીદ સુરત હી બદલ જાએ,
બનુ થંડી સોહાગન ખયેર સે ફીર જી બહલ જાએ,
નહિં તો યા ખુદા સીને સે મુજી દીલ નીકલ જાએ.
બુલા લાઓ ઝરા અબ્બા કો સલ્વાતેં સુનાઉગી,
કટેગી નાક જીસમેં અબ વહી કર કે દીખાઉંગી. ૫
યહે કીસ ગફલત કી નીંદ અબતક મેરે માંબાપ સોતેહે,
બીઠાએ કયા હેં મુઝકો મેરે હકમેં કાંટે બોતે હંય
મેરે હમ જો લીયો કે મર્દ ઉનકે પાસ હોતે હંય,
યહાં હર વકત તન્હાઈમેં જી રોરો કે ખોતે હંય.
બુલા લાઓ ઝરા અબ્બા કો સલ્વાતેં સુનાઉંગી,
કટેગી નાક જીસમેં અબ વહી કર કે દીખાઉંગી, ૬
કોઈ ઔરત અગર અમ્માસે બાતે કરને આતી હય,
તો શક હોતા હય મુઝકો યહે મેરી નીસ્બત લગાતી હય.
જો બન ઠન કરકે દાતો મેં કોઇ મીસ્સી જમાતી હય,
તો એક બીજલીસી દીલપર રશક સે બસ લોટ જાતીહય,
બુલા લાઓ ઝરા અબ્બાકો સલ્વાતેં સુનાઉંગી,
કટેગી નાક જીસમેં અબ વહી કરકે દીખાઉંગી ૭

ખ્યાલ હરદમ મેરા ઈન બાતોં કે સુન્નેમેં રહેતાં હય,
લગાએ રહેતી હું કાન અપને કુચ્છ કોઇ જો કહેતા હય,
જુદાઈ કે અલમ કલબે હજી દીન રાત સહેતા હય
બજાએ અશ્ક આંખો સે લહુ હર વકત બહેતા હય
બુલા લાઓ ઝરા અબ્બાકો સલ્વાતેં સુનાઉંગી
કટેગી નાક જીસમેં અબ વહી કર કે દીખાઉંગી. ૮
પડી ઘરમેં અકેલી એક જગા દીન રાત ચલતી હું,
કભી દીલ ખોલકર ખ્વાહીશ સે ફીરતીહું ન ચલતીહું,
ગીજાએ ગમકે લુકમે યાદે શૌહરમેં નીગલતીહું,
નહિં બસ ચલતા કુચ્છ મેરા કફે અફસોસ મલતીહું,
બુલા લાઓ ઝરા અબ્બા કો સલ્વાતેં સુનાઉંગી,
કટેગી નાક જીસમેં અબ વહી કરકે દીખાઉંગી. ૯
મુજે બીઠાલાકે કયું મીટ્ટી મેરી બરબાદ કરતે હંય,
સીતમ હય મુફ્ત મે ખુને દીલે નાશાદ કરતે હંય
ન કોશીશ સે કહીં ખાના મેરા આબાદ કરતે હંય,
ન ઈસ અહેદે જવાનીમેં મુઝે આઝાદ કરતે હંય,
બુલા લાઓ ઝરા અબ્બાકો સલ્વાતેં સુનાઉંગી,
કટેગી નાક જીસમેં અબ વહી કરકે દીખાઉંગી ૧૦
ન અમ્માજાન કી જીનતકી મંય હરવકત દીલદાદ,
પીન્હાતીહંય મુઝે મલબુસ વોહ બીલકુલ જો હો સાદા,
સુહાગન હોનેસે પહેલે રંડાપે ન ખુલા જાદા,
સીતમ સહેતીહું સબ શૌહરસે હું મંય દુર ઉફતાદા
બુલા લાઓ ઝરા અબ્બાકો સલ્વાતેં સુનાઉંગી,
કટેગી નાક જીસમે અબ વહી કરકે દીખાઉંગી, ૧૧
કહું કયા રાતકો કયસી તબીઅત અપની હઠતી હય,
ખ્યાલ આયા કે શાહરકા સહરતક છાતી કટતી હ,
દુલ્હન કીસ તરહ ઘુંઘટ નાઝ સે અપના ઉલટતી હય,
ઈસી અરમાનો હસરતમેં હમારી ઉમ્ર કટતી હય,
બુલા લાઓ ઝરા અબ્બાકો સલવાતેં સુનાઉંગી,
કટેગી નાક જીસમેં અબ વહી કરકે દીખાઉંગી ૧૨

હજારોં હોસલે લાખો તમન્નાઓંમેં રખતે હંય.
ખુદા જાને કે કીસ ઉમ્મીદ કી રાહ ર્હે તકતે હંય,
નહિં કીસ્મત ખુશી ગાઉં કહાં હમ દેખ સકતે હંય,
પડે દમ તોડતે હંય યાદે શૌહરમેં શીસકતે હંય,
બુલા લાઓ જરા અબ્બાકો સલ્વાતેં સુનાઉંગી,
કટેગી નાક જીસમેં અબ વહી કરકે દીખાઉંગી, ૧૩

જો હમસે છોટીછોટી હંય વોહ સબ ખુશીયાં મનાતી હંય
ભરી હંય ગોદીયાં રાહતસે બચ્ચોંકો ખીલાતી હંય,
હંય પહેલુ ગર્મ ખાવીદોસે હંસતી હય હંસાતી હંય,
મીયાંકો દેખકર જીતી હંય ઓરોંકો જલાતી હંય,
બુલા લાઓ જરા અબ્બાકો સલ્વાતેં સુનાઉંગી,
કટેંગી નાક અબ જીસમેં વહી કરકે દીખાઉંગી, ૧૪

કીસીકી અયસી કીસ્મત નોજ હો દુન્યાએ ફાનીમે,
ગમે શાદીસે મુરદે હો ગએ હય જીંદગાનીમેં
બસર અવકાત હોતી હે ઇસી ગમકી કહાનીમેં,
મીસાલે દર્દ ઉઠતી હું મંય ઈસ ઉઠતી જવાનીમેં,
બુલાલાઓ ઝરા અબ્બાકો સલ્વાતેં સુનાઉંગી,
કટેગી નાક અબ જીસમેં વહી કરકે દીખાઉંગી, ૧૫

જો ઈજ્જત બાપકી બરબાદ કરતી દીલ લગાલેતી,
બહોત અયસે તરીકે થે કે રંગ અપના જમા લેતી,
બીગડને પર અગર આતી તો નોકરકો ફંસા લેતી,
બુલા લાઓ ઝરા અબ્બાકો સલ્વાતે સુનાઉંગી.
કટેગી નાક અબ જીસમેં વહી કરકે દીખાઉંગી. ૧૬

અગર ઇસ સાલ શાદી હોકે મંય સુસરાલ જાઉંગી
તો યા મુશકીલ કુશા તેરી મંય એકચાદર ચડાઊંગી,
ભરૂંગી ડેગ યા ખવાજા મુરાદ અપની જો પાઊંગી,
ભરૂંગી તાક મસજીદ કે ફકીરોંકો ખીલાઉંગી;
બુલાલાઓ ઝરા અબ્બાકો સલ્વાતેં સુનાઊંગી,
કટેગી નાક અબ જીસમેં વહી કરકે દીખાઊંગી. ૧૭

મુરાદ અપની અગર ઇન મન્નતોં પરભી ન પાઊંગી
ઓર ઈસ સાલેરવાંમેં ગર મીયાંકે ઘર ન જાઉંગી
ઈસી અરમાનો હસરતમેં જો ગમ કુચ્છ ઓર ખાઉંગી
તો ચકલેમેં નીકલકર ઘરસે બેશક બેઠ જાઊંગી,
બુલાલાઓ ઝરા અબ્બાકો સલ્વાતેં સુનાઉંગી,
કટેગી નાક જીસમેં અબ વહી કરકે દીખાઉંગી, ૧૮

જોરૂ નામા.

ફારીગ નામા.

એક શખસને આકરક કરી મુઝસેયે ફરીયાદ,
ફારિગમિયાં જોરૂને મુઝે કરદીયા બરબાદ.
મેંકયા કરૂં કુછ આપ તો ફરમાઈયે ઇરશાદ,
મૈંને કહા ભાઈ મુઝે એક શેર તો હય યાદ.
૧ દો ચારમેં કયા પાંચમેં કેહદુંગામેં દસમેં.
અલ્લાહ કીસીકો ન કરે જોરૂકે બસમેં.

ફિર કેહને લગા અયસે દિખાતી હય ચરતતર,
તુ કેહતે હે બસગા લીયાં દેતી હય બહતતર,
મય હાથ ઉઠાઉં તો વો મારે હય દો હતતર,
કઈ રોઝ હુવે સરમે મેરે મારા હય પત્થર.
૨ દો ચારમેં કયા પાંચમેં કેહદુંગા મેં દસમેં,
અલ્લાહ કીસીકો ન કરે જોરૂકે બસમે.

જબ દેખતાહું અસકોંસે મુંહ ધોતે હેં બચ્ચે,
રાતોંકો ભી જગતે હેં નહીં સોને હેં બચ્ચે.
મેં પુછતા હું ખેર હય કયોં રોતે હે બચચે,
કહને પે મેરે કેહતી કે હે હોતે હે બચચે.
૩ દો ચારમેં કયા પાંચમેં કેહદુંગામેં દસમેં,
અલ્લાહ કીસીકો ન કરે જોરૂકે બસમેં.

મયને કહા બીબી જરા બચચોંકો ચુપાઓ,
કહને લગી ચુપનેકી તુમહી રાહ બતાંઓ.

મેંને કહા ઉઠ કરકે જરા ખાના પકાઓ,
કહને લગી કયા ખાક હય કુછ નાજતો લાઓ.
૪ દો ચારમેં કયા પાંચમેં કેહદુંગા મેં દસમે
અલ્લાહ કીસીકો ન કરે જોરૂકે બસમેં.
મય હંસતા હું વો કેહતી હય મત દાત નીકાલો,
બેહુદા કોઇ મુંહસે ના અબ બાત નીકાલો.
અબ તુને ભી કછુ વે કેસે અબ હાથ નીકાલે,
ચલ દુર ખુદા ઘર સે યે આફ્ત નીકાલે.
૫ દો ચારમે કયા પાંચમેં કેહદુંગા મેં દસમેં
અલ્લાહ કીસીકો ન કરે જોરૂકે બસમેં,
કલગીયારા બજે રાતકે હમ સાયેસે લડકર,
હોતે હી સુબહ માંકે ચલી ડેલીમેં ચઢકર;
મયને કહામત જાઓ ચલી આવ ઉતરકર,
ગુસસેસે કહા દુર મુએમત કરે ટરટર,
૬ દો ચારમેં કયા પાંચમેં કહદુંગા મય દસમેં,
અલ્લાહ કીસીકો ના કરે જોરૂકે બસમેં,
સરે જોરૂકે ગમને તો મુઝે કરદિયા બીમાર,
બીમાર ભી હું કેસા તપેદિકકા હય આજાર,
મય ખુબ સમઝતાહું કે ડાલેગી મુઝે માર.
મય ડરતાહું ઓર પઢતાહું ઇસ શેરકો હરબાર
૭ દો ચારમેં કયા પાંચમેં કેહદુંગા મય દસમેં;
અલ્લાહ કિસીકો ના કરે જોરૂકે બસમેં
અફ્સોસકે હમ પડગએ જોરૂકી હવસમેં,
ઉલ્લુકી તરહ ફંસગએ ઇસ કુંજે કફસમેં
અબ આન પડે હય બડે સઇયાદકે બસમેં,
કયા છોડેગી મર જાઇંગે દો ચાર બરસમેં.
૮ દો ચારમેં કયા પાંચમેં કેહદુંગા મય દસમેં
અલ્લાહ કિસીકો ના કરે જોરૂકે બસમેં;
જોરૂ જો કોઈ એસી કરે મર્દકી બાતેં,
ઈન બાતોંપે કયોં ના જલેં મર્દકી આતે;

હરબાતમેં બિગડી હુઇ ગાયેકી સીડાટે,
જબ દોહનેકો બયઠો તો જબહી મારે હય લાતેં;
૯ દો ચારમેં કયા પાંચમે કેહદુંગા મય હસમેં,
અલ્લાહ કીસીકો ના કરે જોરૂકે બસમેં
યે બાત ભલા ખિયાલમેં આતી હય તુમારે,
જોરૂ જો ખસમકો કોઇ ભડવો પે પુકારે;
મય ઘરમે નહીં જાતા હું ઈસ ખોફકે મારે
જોરૂ તો હય કમબખત કહીં લાત ના મારે
૧૦ દો ચારમેં કયા પાંચમેં કેહદુંગા મય હસસે
અલ્લાહ કિસીકો ન કરે જોરૂકે બસમેં;
માબાપ અલગ હોગએ આફતમેં ફંસાકર,
ઘર લેગએ જોરૂકે હમે દુલહા બનાકર
સુસરાલકી બસ ઓરતોંને ઘરમેં બુલાકર
મારાહમેં આઇનેમેં મુંહ ઊસકા દિખાકર.
૧૧ દો ચારમેં કયા પાંચમેં કેહદુંગા મય હસમે,
અલ્લાહ કિસીકો ના કરે જોરૂકે બસમેં;
હયરાનહું કયા આકે પઢા દેતી હય જોરૂ...
માબાપસે ભાઇસે છુડા દેતી હય જોરૂ...
તાઅતમેં તો ઈજતકો બઢા દેતી હય જોરૂ,
ડાંટો તો ગધેપર ભી ચઢા દેતી હય જોરૂ.
૧૨ દો ચારમેં કયા પાંચમેં કેહદુંગા મય હસમેં
અલ્લાહ કિસીકો નાકરે જોરૂકે બસમેં.
તુમ સુનલોંકે જો જોયે બયાં હમને કિયે હય,
કુછ ઇસપે મુકરર નહીં યે સબકે લિયે હય,
જો જોરૂકે મારે હંય વો કયા ખાક જીયે હય;
જો જીતે હય વોહ ખુને જીગર અપના પિયે હંય,
૧૩ દો ચારમેં કયા પાંચમેં કેહદુંગા મય હસમે,
અલ્લાહ કિસીકો ના કરે જોરૂકે બસમેં.
કેહતે હય બહોત લોગકે બસ પીર હય જોરૂ,
જો કુછ હય હમારી સોયે તકદીર હય જોરૂ.

કયા કંદ હય યા શહેદ હય યા શીર હય જોરૂ,
હરવક્ત ઉસે ચાટે હય કયા શીર હય જોરૂ.
૧૪ દો ચારમેં કયા પાંચમેં કેહદુંગા મય દસમેં,
અલ્લાહ કિસીકો ના કરે જોરૂકે બસમેં.
જોરૂકી મોહબ્બતને જીન્હેં કર દિયા અનધા,
દેખો ઉન્હેં ફિરતે હય વો પકડે હુવે કંધા,
કેહના મેરા માનોકે મય નાચીજહું બંદા,
ચારો બુરા હોતા હય પુરી જોરૂકા ફનદા.
૧૫ દો ચારમેં કયા પાંચમેં કેહરૂંગા મય દસમેં.
અલ્લાહ કિસીકો ના કરે જોરૂકે બસમેં.
ઇસ જોરૂ ચટોરીસે તો અલ્લાહ બચાયે,
જોપકતી હુઇ હાંડીસે બોટીકો નિકાલે.
ઓર રોટી પકાતેમેં પેહલે હીસે ખાલે,
કહતે હય સભી મુઝસે યેહી દેખનેવાલે.
૧૬ દો ચારમેં કયા પાંચનેં કેહદુગા મય દસમેં,
અલ્લાહ કિસીકો ના કરે જોરૂકે બસમેં
બચ્ચે કે લિયે ચીજ જો કુછ રખતાહું લાકર,
ખાલેતીહય ઉસ ચીજકો બચ્ચોંસે છુપાકર,
મય કહતાહૂં તો કેહતી હય યે ઉંગલીકો નચાકર,
બેઠીહૂં અભી પૂછલે બચ્ચોંકો બુલાકર.
૧૭ દો ચારમેં કયા પાંચમેં કેહદુંગા મય દસમેં,
અલ્લાહ કિસીકે ના કરે જોરૂકોં બસમેં.
એક ઓર બુરી રખતી હય કતયા કિસી આદત.
એક રોજ ના ઘર આઉં તો કર દેતી હય આફત
ઓર દુસરે કરતી હય આમાનતમે ખિયાનત,
ઈસ બેહયા ઓરતપે હય શયતાનકી લાનત.
૧૮ દો ચારમેં કયા પાંચમેં કહદુંગા મય દસમેં,
અલ્લાહ કિસીકો ના કરે જારૂકે બસમેં
મય કયા કરૂં બચ્ચોં કેસે કરતી હય તમાશે,
આનેકે લિયે રેવડીયાં માંગે હય બતાશે,

હરવકત મેં કરતા હૂમેં ફરીયાદ ખુદાસે,
અલ્લાહ બચા મુઝકો તુ અબ એસી બલાસે.
૧૯ દો ચારમય કયા પાંચમેં કેહદુગા દસમેં,
અલ્લાહ કિસીકો ન રે જોરૂકે સબમેં.
તુમ સુન ચુકે સબ લોગ યે ખાવીંદકી હીકાયત
ફીર મુજસે કરી આનકે ઓરતને શીકાયત
હાજીમીયા કુચ્છ કરતે નહીં ઉસકો હીદાયત
મેને કહા ખાલીકકી હીદાયત હે કીફાયત
ઓરત તો બડી ચીઝ હે કુચ્છ હે નહિ ઠઠ્ઠા
સમજાએ ઉસે કોન જો હો ઉલ્લુકા પઠ્ઠા
કહને લગી બાઝારકો જબ જાતા હે ભડવા
લે લે કે કરઝ ચીઝે વહાં ખાતા હે ભડવા
દીન ભરતો નહીં શબકો કહીં આતા હે ભડવા
આતા હે જો હર બાતપે ચીલ્લાતા હે ભડવા
ઓરત તો બડી ચીઝ હે કુચ્છ હે નહિ ઠઠ્ઠા
સમજાએ ઉસે કોન જો હો ઉલ્લુકા પઠ્ઠા
કલ સુબ્હ મેને દાલકે સંગ ભાત પકાયા
ચુલે કે કને બેઠ ગયે ખાનેકો ખાના
વો લુકમા ઉઠાતા થાકે તુ ચલલેમેં આયા
બસ કરદીયા એક લેહઝેમે હાંડીકા સફાયા
ઓરત તો બડી ચીઝ હે કુચ્છ હે નહિ ઠઠ્ઠા
સમજાએ ઉસે કોન જો હો ઉલ્લુકા પઠ્ઠા
હાં એક દફા મુજસે કહા તુ ભી તો ખાલે
ઓર આપ ઉસ તરહ ઉઠાતા થા નીવાલે
મેને કહા બચ્ચું કો તો બાહીરસે બુલાલે
બોલા તુ બચ્ચું કે લીએ ઓર પકાલે
ઓરત તો બડી ચીઝ હે કુછ હે નહિં ઠઠ્ઠા
સમજાએ ઉસે કોન જો હો ઉલ્લુકા પઠ્ઠા
ફીર બોલા કે કોઇ ઓર હે દો ચાર નીવાલે,
મેને કહા ભુકા હે તો લે અબ મુઝ ખાલે

ઈસ મર જુક ખસમકો તો ખુદા જલ્દ બુલાલે,
યા ઘરસે મુજે ઈસકે ખુદા જલ્દ નીકાલે
ઓરત તો બડી ચીઝ હે કુંછ હે નહિં ઠઠ્ઠા
સમજાએ ઉસે કોન જો હો ઉલ્લુકા પઠ્ઠા.
લાતા હે ન પાન તંબાકુ ન છાલી
આ જાએ અગર ઘરપે કોઈ સાસ યા સાલી
મેં કેહતી હું તો દેતા હે ભડવા મુજે ગાલી
કયા જાન ખુદાને મેરી આફતમે હે ડાલી
ઓરત તો બડી ચીઝ હે કુચ્છ હે નહિં ઠઠ્ઠા
સમજાએ ઉસે કોન જો હો ઉલ્લુકા પઠ્ઠા
વો ગોસ્ત જો લાતા હે તો ગીન લેતા હે બોટી
ફીર બેઠકે ચાકુસે ઉસે કરતા હે છોટી
મે કયા કહું જબ બેઠતા હે ખાનેકો રોટી
ખાતા હે ઉસે હોતી હય જો મોટીસે મોટી
ઓરત તો બડી ચીઝ હે કુછ હે નહી ઠઠ્ઠા
સમજાએ ઉસે કોન જો હો ઉલ્લુકા પઠ્ઠા
લાતા હે કભી નાજતો કેહતા હે કે લીજીયો
છે આનેકા લાયાહું યે દશ રોઝકા કીજીયો
ઈઝઝત નહીં ઉસકી હી ઝરા મેરે અઝી ઓ
ચીરકીન ઝરા મુંહમે તુમ ઇસ ભડવે કે દીજીયો
ઓરત તો બડી ચીઝ હે કુછ હે નહિં ઠઠ્ઠા
સમજાએ ઉસે કોન જો હો ઉલ્લુકા પઠ્ઠા
જો દેખતા હે ઉસકો નહીં કેહતા હે અચ્છા
જો ખાના પકાતી હું તો બતલાતા હે કચ્ચા
સીનેપે તો હર વકત ચડહા રેહતા હે બચ્ચા
ગોદીમે લીએ ફીરતી કે જયસે કોઇ ઝચ્ચા
ઓરત તો બડી ચીઝ હે કુચ્છ હે નહિં ઠઠ્ઠા
સમજાએ ઉસે કોન જો હો ઉલ્લુકા પઠ્ઠા
ફીરતા હે મુવા અયસા બના છેલ ચીકનયા
ઓર શીકલ જો દેખો તો કહો ભંગ્ગી કમીના

જોરૂકે કને દેખો તો હે એક ઉરનહયાં
ઓર દુસરે પેવંદકી હું પહને તમનયા
ઓરત તો બડી ચીઝ હે કુચ્છ હે નહિં ઠઠ્ઠા
સમજાએ ઉસે કોન જો હો ઉલ્લુકા પઠ્ઠા
યે અયસે શખ્સકે કભી ઘરમે ન રહુંગી
હરરોઝકી આફતકો ભલા કયસે સહુંગી
કોઇ દમકી હું મેહમાન ઝહર ખાકે મરૂંગી
ખાવીંદ યે મુકરર હે કોઇ ઓર કરૂંગી
ઓરત તો બડી ચીઝ હે કુચ્છ હે નહિં ઠઠ્ઠા
સમજાએ ઉસે કોન જો હો ઉલ્લુકા પઠ્ઠા.
અય દોસ્તો ફારીગને લીખે હેં યે જો અશઆર
ઓરતતો મરદસેથી મરદ જોરૂસે બે ઝાર
મેને જો ઉન્હે દેખા કે યે બોહત હેં નાચાર
ઇસ વાસ્તે ઇસ ફીરસેકો મેને કીયા ઇઝહાર
ઓરતતો બડી ચીઝ હે કુચ્છ હે નહી ઠઠ્ઠા
સમજાએ ઉસે કોન જો હો ઉલ્લુકા પઠ્ઠા.

સુહાગનકી યાદ

ચલી પીકે નગર સજ બનકે સખી મયકે મે જી ઘભરાવતહે
અબ સાચે નગરકો હે કુચ ભયો યેતો જુઠા નગર કેહલાવતહે
મોરે શૈય ને હે મોહે યાદ કીયો અભી સુપનેમેં આકરહે દરસ દીયો
મોરે માતા કુચ્છ ગુમ ન કરે સખી કાહે પછારત ખાવત. હે
મોરા ડોલા પીતાકો સજાનેભી હે મોરે બરસકો કાંધા લગાનેભી હે
યેહી હાલ જગતકા હે એરી સખી કોઇ આવતહે કોઈ જાવતહે
સખી દુવારે ખડેહેં બરાતી મોરે પડહે કલમા નબીજીકા સાથી મોરે
અબ દેસ બબલકા છુટતવા હે સુસરાલકો બનરી જાવત હે
મોરે મયકે કે કપડે ઉતાર ધરો નેહલાકે કપુરસે માંગ ભરો
મોરે ભાગ સુહાગકી આઇ ઘડી સખી કાહેકો દેર લગાવત હે
સખી પાપકી ગઠરી તો શીશ ધરી કહી રૂંસ નજાવેં શામ હરી
ઢીતે જાકે પડું કહા ડુબ મરૂં સૈયાં સે જીયા શરમાવત હે
ધરી કાંધેપે પોટ ગુનાહોંકી હે મયકેસે યે સીધા લેકે ચલી

ચે જેહઝ મીલા મુજ પાપનકો મોરી નય્યા ડુબી જાવત હે
અરે અબ તુ આંચલ છોડ મેરા કાઅબેકો તરફ મુખ મોડ મેરા
મોરી આંખેં કરદે બંદ સખી મોહે મોતકી નીંદયાં આવત હે
સખી હોગા મોરા વહાં કયસે ગુઝરમન્ઝીલ હય કડી કઠન હયસફર
અંધેરી કોઠરયાકી નાંહીં ખબર મોહે ચીનતા વહાંકી ડરાવતહે
જબમે પોહચું ઉસ તેહખાનેમેં આએ સદા મોરે કાનનમેં
મચે શોરકે અબ કોઇ આનનમેં યસરબકા બસય્યા આવત હે
દીખલાએં મલક જબ ઉનકી શબીન કહું અન્તા મોહંમ્મદ
અન્તા નબી
ચે જવાં તો અરબકા બાશી હેં મક્કી મદની કેહલાવત હે
ઈનહેં સગરી ઉમરીયાંસે જાનતહું ચે મોહંમ્મદ હેં પેહચાનતહું
ચે સજ ધજ નીયારી સલ્લે અલા ખુદ ખાલીકકે મન ભાવતહે
લોલાક હય યાકી શાનનમે યેહી ધુમ હય કોનો મકાનમેં
હય શગરા જગત યાકો કલ્મા પડત બૈકુંઠ ડગર્યા બસાવત હે
વશંમસ હય મુખડા ચાંદનસા વલલયલ ઇઝા યગશાહય લટા
અલહમ્દકકા સેહરા સીસ ધરો મેહશરકા દુલા કેહલાવત હય
મેં હસ્રમે કયું ન પડું ફરફર ઇન્ના આઅતયના કલ કોસર
મેં ઇસીકી તો હું મતવાલી ભઈ ચે શરાબે તહુર પીલાવત હય
મોરા બોલ ફરીશ્તે જબ ચે સુનેં બૈકુંઠકી ખડકી ખુલવા દેં
કહેં સોતી રહું તો હસ પડી તો નબીજીકી લોંડી કેહલાવત હય
મેં નબીજીકા કલ્મા ન છોડુંગી ઇસ્લામસે કુફ્રકો તોડુંગી
સંર જાકે મદીનેમેં ફોડુંગી તાહોરકી સમજમેં ભાવત હય.

તમામ શુદ.
